

[Glistrup]

ges det beløb, som investorerne kunne have fået som gevinst, såfremt de havde investeret deres kapital på anden måde, f.eks. med positiv forrentning på 5 pct. I så fald kommer tabet op på 360 mio. kr. – ifølge branchens egne beregninger.

Lige så interessant er, at den risikovillige kapital ikke har kunnet udnyttes fuldt ud. Mere end en tredjedel har måttet investeres passivt. Til gengæld har disse passive investeringer været langt mere givtige end de aktive investeringer i knap 250 forskellige danske virksomheder.

Bag disse venturekapitalselskaber står banker, sparekasser, pensionskasser og forsikrings-selskaber. Det er Handelsbanken, Privatban-ken, Den Danske Bank, regionalbankerne, Jyske Bank, provinsbankerne og en række forsik-ringsselskaber, med Statsanstalten, Baltica og Tryk i spidsen.«

Svar (16/1 89):

Industriministeren (Nils Wilhjelmsen):

Næsten alle danske venturekapitalselskaber er dannet i 1982–83. Bestanden af selskaber har været nogenlunde konstant siden da. Der findes i dag ikke et samlet materiale, der beskriver venturekapitalbranchen i detaljer. Industrimi-neriet har imidlertid ved flere lejligheder indsamlet oplysninger om denne branche.

Frem til midten af 1987 var der etableret i alt 21 selskaber, hvoraf 17 ejedes af pengeinsti-tutter, arbejderbevægelsen og andre institutionel-le investorer.

Af en undersøgelse, som Industriministeriet gennemførte i 1985, fremgik det, at selskaberne – efter ganske omfattende investeringer de første år i nye virksomheder – havde lidt betydelige tab og som følge heraf var slået ind på en mere forsigtig kurs med investeringer i etablerede brancher og virksomheder bl.a. ved finansiering af generationsskifte, konsolidering, vækst i forbindelse med produktudvikling og mar-kedsføring m.v. Det fremgik også, at ventureka-pitalselskaberne kun i meget begrænset omfang gennemførte opsøgende indsats for at finde frem til egnede projekter.

Af en spørgeskemaundersøgelse, som blev gennemført som led i et udvalgsarbejde om brancheglidning i den finansielle sektor (bet. nr. 1108), fremgår det, at i 10 venturekapitalsel-skaber med en samlet balance på 895 mio. kr.

var kun 36 pct. af de samlede aktiver anbragt i ikkebørsnoteret ejerkapital og således udnyttet efter hensigten. Hovedparten af midlerne var derimod anbragt som indskud i pengeinsti-tutter, obligationer samt børsnoterede aktier, hvil-ke antagelig hænger sammen med den korte tid, som venturekapitalselskaberne har haft at virke i.

Venturekapitalselskaberne var i altoverve-jende grad finansieret ved egenkapital (91 pct. af passiverne).

At det ikke er gået bedre for venturekapital-selskaberne, hænger formentlig sammen med flere forhold.

For det første er kapitalgrundlaget formentlig for begrænset i en række selskaber, hvilket mindsker mulighederne for en tilstrækkelig ri-sikospredning.

For det andet må der sættes spørgsmålstejn ved, om alle venturekapitalselskaberne endnu har den nødvendige tekniske og ledelsesmæssige ekspertise til at vurdere projekterne og i øv-rigt levere den bistand af ledelsesmæssig og or-ganisationskarakter, som må til for at sikre størst mulighed for succes. I denne forbindelse bør man hæfte sig ved, at der er indledt et ganske betydeligt samarbejde mellem en række sel-skaber og rådgivere på det teknologiske områ-de.

Endelig må man for det tredje konstatere, at navnlig de mindre virksomheder har en række alternative finansieringsmuligheder til venture-kapitalselskaberne, f.eks. Børs III, hvorigen-nem mange mindre virksomheder har rejst be-tydelig kapital til finansiering af deres vækst.

Det er endnu for tidligt at give en samlet be-dømmelse af de danske erfaringer med venture-kapital, idet der er tale om en investeringsform med en tidshorizont på op til 5-7 år for de en-kele projekter, og hvor der i den mellemliggen-de periode må forventes tab, således som det også har været tilfældet for en række af de dan-ske venturekapitalselskaber.

For så vidt angår forventningerne til den fremtidige udvikling for venturekapitalselska-berne finder jeg, at der allerede nu kan tages bestik af følgende forhold:

De institutionelle investorer vil også i fremti-den skulle foretage placering af betydelige mid-ler. De investeringsgoder, som byder sig til, er på ingen måde noget stationært, bl.a. må der forventes et fortsat fald i udbudet af statsobli-